

deret til 175,000 Kr., synes jeg, at hvis der kan fremdrages flere af den Slags Eksempler, — der kan maaske være nogle enkelte i Jylland —, kan der ikke fremføres nogen bedre anbefaling for det ny System. Alle maa jo dog være enige om, at der er ikke noget Forhold mellem en saa værdifuld Ejendom og en saa ubetydelig Smule Hartkorn. Hvis der skulde være mange saadanne Ejendomme paa Bornholm, tror jeg, det var en god Gerning at faa gennemført den ny Ordning, vi her have til Forhandling. For Resten finder jeg heller ikke, at Bornholm har noget som helst at beklage sig over, naar det i Lovforslagets § 3 hedder, at for Bornholms Vedkommende svares Ejendomsskylden kun med $\frac{2}{3}$ af den for det øvrige Land fastsatte. Hovedsagen er jo at faa Ejendomsskylden gennemført saa samvittighedsfuldt og saa ligeligt som vel muligt, og hvem der vinder eller taber, bliver noget, som er mindre afgørende. Hovedsagen er, at Skatten rammer dem, der have bedst Evne, og at de, der sidde ved en Ejendom med stor Gæld, faa Lettelse. Det er den Retfærdighed, vi søge at faa gennemført ved dette Princip.

Bestemmelserne om de lempelige Vilkaar, som der kan gaas ind paa, forekommer mig at være saa hensynfulde som vel muligt. Men der er dog en Ting, jeg kunde have Lyst at henpege paa, og det er væsentligt derfor, jeg har bedt om Ordet. Naar disse Lovforslag ere vedtagne og træde i Virksomhed, er der i Virkeligheden ingen Begrundelse for, at vi skulle blive ved at beholde Loven af 1897 om Udstykning og Sammenlægning af Jord. Hele det Apparat, som skal sættes i Gang ved Boniteringen, ved Hartkornets Udregning, bliver for vidtløftigt, naar Hartkornet falder bort. Det, der bliver tilbage, er Tienden, og da vi vente i en nær Fremtid at faa Tienden afløst, og den sidste Rest af Hartkornets Betydning saaledes falder bort, forekommer det mig, at der er Grund til allerede nu at tage et vist Forbehold over for de Udstykninger og Sammenlægninger, som finde Sted. Jeg tror, det kunde lempes derhen, at det ogsaa blev bestemt ved denne Lov, at de Udstykninger, som foregaa i Overgangsperioden kunde foretages efter Matrikultaksterne, saa at man paa Forhaand kunde spare sig Boniteringen, og saaledes, at Hartkornsberegningen kunde foregaa paa Matrikultakstet. Naar det hele er ført igennem, kan ogsaa det falde bort, og vi vilde da kunne faa en ny Lov paa dette Omraade.

Der er en anden Ting, jeg ogsaa har tænkt paa. Det er den $\frac{1}{2}$ pCts Afgift, som skal svares ved Overdragelse af Ejendomme. Den Gang, vi havde Retsreformen til Forhandling, spejdede jeg efter, om det ikke var noget, der faldt ind under Tinglæsningsgebyrer og den Slags. Men der stod intet derom, og jeg sagde da til mig selv: Det er jo i Grunden heller ikke noget Tinglæsningsgebyr, men en ligefrem Skat. Vi have fra Folketingets Side i mange Aar været enige om, at vi skulde se at faa denne Skat ophævet eller forandret, og jeg tror, det er nødvendigt, at fremdrage det her ved Skattelovens Forhandlinger. Jeg har allerede hørt et æret Medlem fremdrage dette Spørgsmaal, og jeg vil gerne støtte hans Ønsker i saa Henseende. Skulde Staten ikke kunne afse de Penge, denne Skat indbringer, mener jeg, Tiden er inde til at tage under Overvejelse, om de ikke kunde indvindes paa anden Maade, dog saaledes som den ærede Finansminister forleden udtalte, at der ved de Ændringsforslag, som blive stillede til disse Skattelovsforslag, ikke bliver forandret noget i Forslagenes Princip. Jeg haaber nu, at den højtærede Finansminister vil vise sig lige saa velvillig over for Skatteudvalget, som den højtærede Justitsminister var det over for Retsreformudvalget, idet han udtalte, at han ret ofte vilde komme til Stede i Udvalget og deltage i Ændringsforslagenes Affattelse, kort sagt vilde vejlede dette Udvalg saaledes, at dets Arbejde kunde finde den hurtigste og bedst mulige Afslutning. Jeg haaber, at den nuværende Finansminister vil vise sig lige saa velvillig, saa at Minister og Udvalg i god Samklang med hinanden kunne mæge det saaledes, at Regeringsforslaget bliver gjort til Flertallets Forslag og Flertallets til Ministerens, saa at vi kunne staa enige og samlede, thi først derved kan den parlamentariske Styrke komme frem, som ligger i det ny System.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Besætningerne skulde regnes med til Ejendomsskylden, synes jeg efter den ærede Finansministers Svar forleden i saa Henseende at dømme, at der nok kunde udrettes noget paa det Omraade. Jeg mener, at der er en Uretfærdighed her, idet det egentlig bliver en Dobbeltbeskatning, fordi den Værdi, en Ejendoms Besætning repræsenterer, vil blive ramt gennem Formueskatten, og den Indtægt, Besætningen vil give, vil blive beregnet til Indkomstskat. Skulde Besætningen tages med ogsaa ved Ejendomsskylden, bliver det en Dob-